

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 747

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 septembrie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 182 din 26 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, precum și ale art. 106 alin. (4) și ale art. 130 ² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
702. — Hotărâre privind aprobarea acordării de stimulente financiare absolvenților care au obținut media 10 la evaluarea națională pentru absolvenții clasei a VIII-a, sesiunea 2026, și la examenul național de bacalaureat, sesiunea specială și sesiunea iunie-iulie 2026	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.442. — Ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)1, (**)1Ω și (**)1β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182

din 26 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, precum și ale art. 106 alin. (4) și ale art. 130² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, precum și ale art. 106 alin. (4) și ale art. 130² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Hidroelectrică Hidrosind din București în Dosarul nr. 22.363/3/2021 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.839D/2022.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, doamna avocat Constantin Camelia din Baroul București cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Doamna avocat depune la dosar jurisprudență relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat care, în esență, reiterează *in extenso* susținerile din cuprinsul excepției, așa cum a fost ridicată.

5. Reprezentantul Ministerului Public susține respingerea, ca neîntemeiată, a excepției, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 670 din 15 decembrie 2022.

6. Având cuvântul în replică, doamna avocat arată că, în jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene le conferă părților libertatea de a negocia. Din această perspectivă, opțiunea legiuitorului de a limita această libertate este nelegală, cu atât mai mult cu cât, treptat, și-a schimbat perspectiva, dar numai cu privire la anumite categorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 2 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 22.363/3/2021, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, precum și ale art. 106 alin. (4) și ale art. 130² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Hidroelectrică Hidrosind din București într-o cauză având ca obiect soluținarea unei contestații formulate împotriva deciziei de concediere.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile criticate sunt neconstituționale (i) în măsura în care acestea conferă dreptul autorității publice (casa de pensii) de a comunica către angajator datele cu caracter personal ale pensionarului, respectiv datele privind ieșirea sa la pensie, în lipsa consimțământului său ori a informării prealabile, iar în urma respectivei comunicări persoana vizată suportă un prejudiciu, respectiv încetarea contractului de muncă, precum și (ii) în măsura în care îi permit angajatorului să constate încetarea de drept a contractului de muncă prin prelucrarea datelor cu caracter personal ale salariatului (cele privind ieșirea la pensie), fără ca aceste date să fi fost destinate inițial angajatorului și în condițiile în care au fost transmise de autoritate fără informarea prealabilă a persoanei vizate și au fost prelucrate de angajator tot fără informarea prealabilă a salariatului.

9. Art. 56 din Codul muncii stabilește un tratament diferențiat, pe motiv de vârstă, cu privire la contractele individuale de muncă, în sensul că acestea încetează de drept pentru salariatul pensionat pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstei de pensionare, în condițiile în care dreptul intern permite cumulul pensiei cu salariul, iar pentru această categorie nu se reglementează posibilitatea continuării raportului de muncă cu acordul angajatorului, așa cum se stipulează pentru salariații pensionați pentru limită de vârstă, fără reducerea vârstei de pensionare.

10. În legislația care reglementează activitatea casei de pensii nu există nicio prevedere care să îi permită acestea comunica deciziilor de pensii angajatorului, acestea fiind comunicate direct persoanei vizate. De asemenea, nu există nicio reglementare prin care salariatul devenit pensionar să fie obligat să comunice angajatorului decizia de pensie, pentru a putea fi incidente prevederile art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, care vorbesc despre „data comunicării deciziei”.

11. În acest context, se naște întrebarea legitimă referitoare la cine este cel care comunică decizia, astfel încât să opereze încetarea de drept. Acest mod de redactare lasă persoanele vizate fără posibilitatea de a-și adapta conduita în mod previzibil. În plus, se pune problema respectării principiului protecției datelor cu caracter personal, garantat de art. 26 din Constituție, atât timp cât salariatul a depus cererea cu datele sale la autoritatea publică (casa de pensii), iar aceasta nu i-a cerut consimțământul și nici nu l-a informat în prealabil despre posibilitatea transmiterii datelor sale personale către un terț (angajatorul), neexistând nici vreo prevedere legală care să îi confere dreptul transmiterii. Se încalcă, astfel, standardele de calitate a legii.

12. Sunt redate, în continuare, art. 4, 6 și art. 7 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și

privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

13. Potrivit dreptului intern, casele de pensii nu au dreptul și nici obligația să comunice deciziile de pensionare sau orice informații legate de statutul de pensionar către angajator. Comunicarea se face exclusiv către persoana care a depus cererea de pensionare în vederea pensionării. Nu există nicio altă prevedere în dreptul intern care să dea posibilitatea angajatorului să obțină direct de la autoritățile publice, în speță casele de pensii, informații care conțin date cu caracter personal despre persoanele vizate, fără consimțământul acestora.

14. Este evident că scopul pentru care au fost colectate datele personale de către casele de pensii este strict reglementat de Legea nr. 263/2010, respectiv de a procesa dosarul fiecărei persoane care depune o cerere de pensionare, aceasta dându-și expres consimțământul, în temeiul art. 130² din Legea nr. 263/2010, de a-i fi prelucrate datele doar în scopul stabilirii și plății drepturilor cuvenite de această lege.

15. Nu există nicio mențiune legală cu privire la posibilitatea pe care ar avea-o casele de pensii de a comunica datele privind pensionarea unei persoane către vreun angajator. Doar în situațiile reglementării stricte printr-o hotărâre a Guvernului, care nu a fost vreodată adoptată, casele pe pensii ar putea face schimburi de date doar cu alte autorități ale statului, potrivit art. 15 din Legea nr. 263/2010.

16. Situația este cu atât mai gravă cu cât transmiterea acestor date personale a determinat încetarea automată a contractelor de muncă ale persoanelor în cauză.

17. Modalitatea în care au fost transmise informațiile privind statutul de pensionar al reclamanților, de la autoritatea publică către un terț, angajatorul în speță, și, ulterior, prelucrarea de către acesta a datelor, cu consecința încetării de drept a contractelor de muncă, fără consimțământul și fără informarea persoanelor vizate în niciuna din cele două operațiuni, încalcă drepturile acestora la viață privată, potrivit art. 26 din Constituție, Regulamentul (UE) 2016/679 interzicând o astfel de prelucrare, fără conferirea garanțiilor stabilite prin articolele sus-menționate.

18. Se invocă, în acest sens, Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din Cauza C-201/14, potrivit căreia art. 10, 11 și 13 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretate în sensul că se opun unor măsuri naționale precum cele în discuție în litigiul principal, care permit unei autorități a administrației publice a unui stat membru să transmită date personale unei alte autorități a administrației publice și prelucrarea lor ulterioară, fără ca persoanele vizate să fi fost informate despre această transmitere sau despre această prelucrare.

19. Instituirea regulii încetării de drept/automate a contractului de muncă pentru cei care beneficiază de pensie pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare este discriminatorie, contrară art. 53 din Constituție, în condițiile în care dreptul intern permite cumulul pensiei cu salariul și nu este reglementat un drept corelativ, instituit în favoarea salariatului, de a opta pentru continuarea relațiilor de muncă la același angajator, așa cum este prevăzut pentru alte categorii de pensionari – art. 56 alin. (4) din Codul muncii.

20. Reducerea vârstei de pensionare este acordată ținând seama de condițiile grele în care au muncit beneficiarii acesteia, fiind vorba despre un criteriu obiectiv, stabilit de stat. În acest context, o normă internă, precum art. 56 alin. (1) lit. c) teza a 2-a din Codul muncii, care dispune încetarea de drept a contractului

individual de muncă la data comunicării deciziei de pensionare pentru salariatul pensionat pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstei de pensionare, creează un tratament diferențiat pentru o anumită categorie socială și de vârstă, în ceea ce privește regulile aplicabile încetării raporturilor de muncă.

21. Prin acest mecanism, de încetare automată a contractului de muncă, fără posibilitatea ca părțile să decidă continuarea (așa cum se acceptă în cazul salariaților pensionați pentru limită de vârstă, fără reducerea vârstei de pensionare), contrar dreptului la muncă, consfințit printr-o altă reglementare legală ce permite cumulul pensiei cu salariul, se creează un tratament diferit, nejustificat pe criteriul vârstei și statutului persoanei în cauză. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2016.

22. Pensia reprezintă o asigurare garantată de stat pe bază de contribuție, pe când posibilitatea de a munci liber este un drept fundamental, cele două neexcluzându-se. Nu există nicio justificare rezonabilă pentru care Codul muncii să impună încetarea automată a contractului (fără a fi luată în considerare voința niciuneia dintre părți) în lipsa unei prevederi privind posibilitatea ca acesta să continue.

23. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția este neîntemeiată, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 840 din 13 decembrie 2018.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile doamnei avocat și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, ale art. 106 alin. (4) și ale art. 130² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care au următorul cuprins:

— Art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii: „(1) *Contractul individual de muncă existent încetează de drept: (...) c) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau, cu caracter excepțional, pentru salariați care optează în scris pentru continuarea executării contractului individual de muncă, în termen de 30 de zile calendaristice anterior împlinirii condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, la vârsta de 65 de ani; la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei de invaliditate de gradul III, pensiei anticipate parțiale, pensiei anticipate, pensiei pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare; la data comunicării deciziei medicale asupra capacității de muncă în cazul invalidității de gradul I sau II;*”;

— Art. 106 alin. (4) din Legea nr. 263/2010: „*Decizia casei teritoriale de pensii se comunică persoanei care a solicitat pensionarea, în termen de 5 zile de la data emiterii.*”;

— Art. 130² din Legea nr. 263/2010: „*Prin depunerea cererii în vederea acordării drepturilor prevăzute de prezenta lege, persoana în cauză își exprimă consimțământul în mod expres și neechivoc pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, în scopul stabilirii și plății drepturilor cuvenite.*”

28. Se observă că, ulterior sesizării Curții, Legea nr. 263/2010 a fost abrogată prin art. 168 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023, însă, având în vedere cele reținute de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, aceasta va analiza dispozițiile de lege cu care a fost sesizată.

29. Se apreciază că dispozițiile criticate sunt contrare art. 1 alin. (5) privind standardele de calitate a legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind prioritatea de aplicare a tratatelor internaționale referitoare la drepturile omului, art. 26 privind dreptul la viață privată, art. 41 privind dreptul la muncă și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, cu referire la pretinsa discriminare a pensionarilor cu vârstă redusă față de pensionarii care obțin pensia pentru limită de vârstă fără reduceri, că, în Decizia nr. 670 din 15 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 18 aprilie 2023, paragraful 35, a statuat că art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii nu creează o discriminare pe criteriu de vârstă contrară prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1). Legiuitorul este liber să aprecieze asupra necesității menținerii acestei cauze de încetare de drept a contractului individual de muncă în raport cu politica și obiectivele de ordin economic, social, demografic și/sau bugetar, acestea reprezentând aspecte de oportunitate a reglementării, ce excedează controlului de constituționalitate.

31. Distinct de aceste considerente ale Curții din Decizia nr. 670 din 15 decembrie 2022, precitată, instanța constituțională apreciază că soluția legislativă criticată nu instituie o discriminare pe criteriul tipului de pensie reglementat de Legea nr. 263/2010, având în vedere că art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii nici măcar nu tratează diferențiat cele două categorii de pensionari, de vreme ce textul prevede încetarea de drept a contractului de muncă în cazul ambelor categorii. Singura diferență de reglementare, dar care nu are relevanță din punctul de vedere al criticilor autorului, este semnalată de Curtea Constituțională în Decizia nr. 840 din 13 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 22 martie 2019, în care Curtea a statuat că doar în prima teză încetarea contractului de muncă are loc *ope legis*, ca urmare a îndeplinirii condițiilor de stagiu și vârstă legale de pensionare, în timp ce, în a doua teză, încetarea are loc ca urmare a exprimării opțiunii asiguratului pentru deschiderea anticipată a dreptului la pensie, în condițiile permise de lege. Ceea ce este relevant din punctul de vedere al criticii autorului este că legiuitorul nu a exclus contractele de muncă ale celor pensionați la vârsta standard de la încetarea de drept.

32. Cu referire la pretinsa încălcare a dreptului fundamental la muncă, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 840 din 13 decembrie 2018, precitată, paragraful 17, că acordarea pensiei pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei de pensionare reprezintă un beneficiu acordat de legiuitor persoanelor care au lucrat în

condiții solicitante sau periculoase, ce au avut drept efect o deteriorare mai accentuată a sănătății și capacității de muncă, ori care au lucrat în condiții defavorizante, ceea ce a presupus un efort sporit, așa cum sunt cei care au realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap sau nevăzătorii. Prin urmare, reducerea vârstei de pensionare are valoarea unei reglementări cu caracter compensatoriu.

33. De asemenea, în paragraful 18 al deciziei precitate, Curtea a reținut că Legea nr. 263/2010 reglementează doar condițiile în care asigurații pot obține dreptul la pensie și nu instituie o obligație a persoanelor de a se pensiona la împlinirea condițiilor legale de pensionare, încetarea de drept a contractului de muncă la împlinirea condițiilor legale de pensionare fiind prevăzută în art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii. Reglementarea prevede însă trei teze distincte: prima teză se referă la încetarea contractului de muncă „la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare”, în timp ce a doua și a treia teză stabilesc încetarea raportului de muncă „la data comunicării deciziei de pensie”, respectiv „la data comunicării deciziei medicale asupra capacității de muncă în cazul invalidității de gradul I sau II”.

34. Curtea a statuat că doar în prima teză încetarea contractului de muncă are loc *ope legis*, ca urmare a îndeplinirii condițiilor de stagiu și vârstă legale de pensionare, în timp ce, în a doua teză, încetarea are loc ca urmare a exprimării opțiunii asiguratului pentru deschiderea anticipată a dreptului la pensie, în condițiile permise de lege. În aceste condiții este evident că derularea în continuare a raportului de muncă ar fi contrară voinței exprimate de cel care solicită deschiderea dreptului la pensie, astfel că încetarea de drept a contractului individual de muncă este justificată, fără a avea semnificația încălcării dreptului la muncă al salariatului.

35. Acest ultim enunț din paragraful 18 al Deciziei nr. 840 din 13 decembrie 2018 este cu deosebire relevant în soluționarea prezentei excepții, ținând cont că autorul acesteia a ridicat excepția în numele unor persoane care au solicitat autorității administrative deschiderea dreptului la pensie cu reducerea vârstei standard de pensionare.

36. În Decizia nr. 670 din 15 decembrie 2022, paragrafele 37-39, Curtea a mai precizat că dreptul la muncă este un drept complex, ce implică diferite aspecte, dintre care libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă reprezintă numai una dintre componentele acestui drept. Astfel, odată dobândit un loc de muncă, salariatul trebuie să se bucure de o serie de garanții care să îi asigure stabilitatea, neputând fi de conceput că prevederile constituționale ar asigura libertatea de a obține un loc de muncă, dar nu ar și garanta păstrarea acestuia, cu respectarea, evidentă, a condițiilor și a limitelor constituționale.

37. Curtea a conchis însă că acestea nu pot fi interpretate însă în sensul că exclud posibilitatea legiuitorului de a reglementa anumite cauze de încetare de drept a contractului individual de muncă, atât timp cât acestea sunt justificate în mod obiectiv și rezonabil și sunt corespunzătoare și necesare obiectivului urmărit de legiuitor.

38. Distinct de aceste considerente ale Deciziei nr. 670 din 15 decembrie 2022, Curtea observă că autorul prezentei excepții este nemulțumit de faptul că din cauza soluției legislative criticate nu se poate cumula pensia pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei de pensionare cu salariul.

39. Dreptul fundamental la muncă, așa cum este configurat în cele două teze ale alin. (1) al art. 41 din Constituție, nu implică în mod necesar obligația statului de a asigura posibilitatea pensionarului din cadrul sistemului public de pensii să cumuleze această prestație socială cu un salariu. Rațiunea fundamentală care stă la baza acestei concluzii ține de împrejurarea că pensiile plătite în sistemul public de pensii reprezintă prestații sociale ale statului român care, așa cum în mod just și consecvent a admis Curtea Constituțională, deține o marjă de apreciere considerabilă cu referire la condițiile de acordare a pensiei. Nici măcar împrejurarea că, în sistemul românesc actual al asigurărilor din sistemul public, acordarea prestațiilor sociale este condiționată de principiul contributivității asigurărilor nu schimbă acest caracter preponderent etatic al sistemului. În schimb, asigurările sociale facultative se apropie într-o mult mai mare măsură de natura unei tranzacții de drept privat tipice. De altfel, Curtea Constituțională a statuat că sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau asupra fondurilor de asigurări sociale (Decizia nr. 900 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 22 decembrie 2020, paragraful 105).

40. Or, câtă vreme se angajează, în temeiul îndatoririi exprese din art. 47 din Constituție care garantează cetățenilor români dreptul la pensie, să plătească prestații sociale asigurărilor, statul poate, din rațiuni economice, sociale etc. din cele mai variabile și dificil de evaluat și de cuantificat din perspectivă constituțională de către Curtea Constituțională, să condiționeze acordarea prestațiilor sociale de abținerea beneficiarilor acestora de a obține venituri și în temeiul unor contracte de muncă.

41. Evident, având în vedere că, potrivit art. 103 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, pensia în sistemul public se obține la cerere, asiguratul nu este obligat să o formuleze și, ca atare, nu mai este supus interdicției cumulului pensiei cu salariul. Mai mult, textul criticat de către autorul excepției nu interzice expres sau implicit cumulul salariului dintr-un contract de muncă cu o pensie facultativă.

42. În fine, în justificarea soluției pe care în mod rezonabil statul ar putea să o aibă în vedere la adoptarea ei, trebuie să se țină seama de natura drepturilor reglementate de Legea nr. 263/2010. Toate prestațiile sociale acordate în sistemul Legii nr. 263/2010 reprezintă asigurări ale unor *riscuri*: bătrânețea, boala etc. [a se vedea art. 3 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 263/2010]. Or, fără a exista, desigur, o incompatibilitate de principiu între situația obiectivă în care ajung asigurații la ivirea acestor riscuri și aptitudinea de a presta muncă, opțiunea legiuitorului de a impune încetarea de drept a contractului de muncă odată ce titularul acestuia este îndreptățit la pensie și o și obține trebuie evaluată în lumina acestor considerații privitoare la natura riscurilor asigurate prin Legea nr. 263/2010.

43. Toate aceste împrejurări coroborate conduc la concluzia că dreptul fundamental la muncă al autorului excepției nu este încălcat prin soluția legislativă criticată.

44. Tot în contextul pretensei încălcări a dreptului la muncă, mai precis al invocării de către autor a Deciziei Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 7 iulie 2016, Curtea observă că această decizie viza o situație distinctă de cea aflată în discuție în prezenta excepție, respectiv suspendarea la inițiativa angajatorului a contractului de muncă pe durata cercetării

disciplinare prealabile a salariatului, în condițiile legii. Chiar dacă instanța constituțională a constatat neconstituționalitatea acestei soluții legislative, Curtea apreciază că, din cauza naturii juridice diferite a instituției suspendării contractului de muncă față de cea a încetării de drept, acestea nu se pot echivala și nu pot deci fi tratate în mod similar de către Curtea Constituțională. Astfel, inițierea cercetării disciplinare reprezintă manifestarea unei puteri cvasidiscreționare a angajatorului față de salariat; în schimb, pensionarea reprezintă o situație obiectivă, care nu poate fi pusă în discuție. Ca atare, raționamentul Curții Constituționale din Decizia nr. 261 din 5 mai 2016 nu poate fi aplicat, prin analogie, în prezenta cauză.

45. În ceea ce privește criticile aduse prevederilor din Legea nr. 263/2010, Curtea apreciază că, în mod vădit, autorul ridică simple chestiuni de interpretare și aplicare a acestora și nu de conformitate cu dreptul fundamental la viață privată. Astfel, art. 130² din Legea nr. 263/2010 nu face nicio referire la posibilitatea/obligația/dreptul/interdicția casei teritoriale de pensii de a comunica angajatorului cererea asiguratului de pensionare/decizia casei teritoriale de pensionare. Prin urmare, doar în măsura în care autorul ar indica, așa cum a impus Curtea în Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, fie (i) decizii ale instanței supreme de unificare a practicii judiciare sau (ii) decizii judecătorești care să reprezinte o practică constantă, Curtea ar putea, în principiu, examina temeinicia excepției de neconstituționalitate a articolelor criticate din Legea nr. 263/2010, în interpretarea lor judiciară. Or, ținând cont că autorul nu face acest lucru, ci se rezumă să analizeze din perspectiva art. 26 din Constituție nu conținutul însuși al art. 130² din Legea nr. 263/2010, ci eventualitatea că, în temeiul acestuia, casele teritoriale comunică angajatorilor, fără consimțământul salariaților, cererea acestora de pensionare, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130² din Legea nr. 263/2010 este inadmisibilă, fiind de competența instanțelor judecătorești soluționarea chestiunilor de interpretare a acesteia.

46. Cu referire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (4) din Legea nr. 263/2010, Curtea apreciază că în acest caz se impune respingerea acesteia ca inadmisibilă, deoarece autorul, în realitate, fie (i) nu are niciun interes să se constate neconstituționalitatea lor, fie (ii) pune în discuție doar o chestiune de interpretare sau aplicare. Astfel, în prima situație, textul criticat precizează că decizia de pensionare se comunică pensionarului, procedură inevitabilă și, desigur, favorabilă autorului excepției. Dacă, eventual, s-ar putea considera că autorul poate invoca un interes în constatarea neconstituționalității acestora, atunci acest interes l-ar reprezenta constatarea că textul criticat trebuie interpretat în sensul că îi este interzis casei teritoriale de pensii să comunice și angajatorului decizia de pensionare a salariatului său. Dar, chiar într-o măsură și mai accentuată decât în cazul criticii aduse art. 130² din Legea nr. 263/2010, o astfel de excepție este inadmisibilă, întrucât se solicită Curții să se substituie puterii judecătorești. Or, așa cum în mod constant a statuat Curtea, soluționarea aspectelor care vizează, în realitate, modul de interpretare și aplicare a legii revine autorităților publice competente, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești (a se vedea Decizia nr. 256 din 20 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 20 iulie 2021, paragraful 31, sau Decizia nr. 888 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 31 martie 2021, paragraful 25).

47. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (4) și ale art. 130² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sindicatul Hidroelectrica Hidrosind din București în Dosarul nr. 22.363/3/2021 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea acordării de stimulente financiare absolvenților care au obținut media 10 la evaluarea națională pentru absolvenții clasei a VIII-a, sesiunea 2026, și la examenul național de bacalaureat, sesiunea specială și sesiunea iunie-iulie 2026

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 113 alin. (1) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea de stimulente financiare în valoare de 2.000 de lei fiecărui absolvent al clasei a VIII-a care a obținut media 10 la evaluarea națională, sesiunea 2026.

Art. 2. — Se aprobă acordarea de stimulente financiare în valoare de 5.000 de lei fiecărui absolvent de liceu care a obținut media 10 la examenul național de bacalaureat, sesiunea specială și sesiunea iunie-iulie 2026.

Art. 3. — Sumele necesare acordării stimulentei financiare prevăzute la art. 1 și 2 se alocă din bugetul aprobat pe anul 2026 Ministerului Educației și Cercetării, titlul 57 „Asistență socială”, capitolul 65.01 „Învățământ”.

Art. 4. — Lista beneficiarilor stimulentei financiare prevăzute la art. 1 și 2 și modalitatea de acordare a acestora se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Oana-Clara Gheorghiu

Ministrul educației și cercetării,

Mihai Dimian

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

București, 3 septembrie 2026.
Nr. 702.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu ()1, (**)1Ω și (**)1β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate**

Având în vedere:

- art. 241 și art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (1) pct. 27, art. 8, art. 18 pct. 17 și art. 37 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. DG 8.694 din 4.08.2026 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în temeiul dispozițiilor:
- art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)1, (**)1Ω și (**)1β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 și 151 bis din 28 februarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Formularele specifice corespunzătoare pozițiilor 23, 91, 92, 149, 167, 178, 183, 230, 273, 282, 283, 288 și 326 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1-13 la prezentul ordin.

2. În tabel, după poziția 326 se introduc trei noi poziții, pozițiile 327-329, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod formular specific	DCI/afecțiune
327	L01XC17-NSCLC.1	NIVOLUMABUM — cancer bronhopulmonar — tratament neoadjuvant și adjuvant
328	L01XC18.17	PEMBROLIZUMABUM — carcinom renal avansat — prima linie — asociere cu Axitinib
329	L01XC18.18	PEMBROLIZUMABUM — carcinom endometrial*

3. După formularul specific corespunzător poziției 326 se introduc trei noi formulare specifice corespunzătoare pozițiilor 327-329, prevăzute în anexele nr. 14-16 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1-16*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina web a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, la adresa www.cnas.ro.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Horățiu-Remus Moldovan

București, 4 august 2026.
Nr. 1.442.

*) Anexele nr. 1-16 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

